

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris
Angelici Ordinis Prædicatorum**

Svpplementvm Tertiæ Partis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum hoc sacramentum dari debeat furiosis? 3

urn:nbn:de:hbz:466:1-38817

go non in omnibus infirmitatibus debet hoc sacramentum dari.

RESPONDEO dicendum, quod hoc sacramentum est ultimum remedium, quod Ecclesia potest conferre, quasi immēdiatē disponens ad gloriam. Et idē illis tantum infirmantibus debet exhiberi, qui sunt in statu exēuentium, propter hoc, quod agritudo nata est inducere mortem, & de periculo timerur.

Ad primum ergo dicendum, quod quālibet infirmitas augmentata, potest mortem inducere. Et idē si genera infirmatum pensentur, in qualibet agritudine potest dari hoc sacramentum. Et hinc est quod Apol. non determinat infirmitatem aliquam: sed si penetur infirmitatis modus & status, non semper debet infirmantibus hoc sacramentum dari.

Ad secundum dicendum, quod medicina corporalis habet pro principali effectu sanitatem corporalem, qua omnes infirmi in quolibet statu indigent: sed hoc sacramentum habet pro principali effectu illum solpitarem, quæ exēuentibus, & iter ad gloriam ageribus, est necessaria: & idē non est simile.

ARTIC. III.

Vtrum hoc sacramentum dari debeat furiosis,

& amentibus?

128

AD tertium sic proceditur. Videtur, quod furiosis & amentibus hoc sacramentum dari debeat. Quia tales agritudines sunt periculissimæ, & cito ad mortem disponunt. Sed periculo debet adhiberi remedium. Ergo hoc sacramentum quod est in re-

medio infirmitatis humanæ, debet talibus conferri.

¶: Præterea, Dignius sacramentum est baptismus, quam istud. Sed baptismus datur furiosis, ut supra, dictum est*. Ergo & hoc sacramentum eis deberet dari.

SED contra, Hoc sacramentum non est dandum, nisi recognoscantibus ipsum. Sed tales non sunt furiosi & amentes. Ergo eis dari non debet.

RESPONDEO dicendum, quod ad effectum huius sacramenti percipiendum, plurimum valet deuotio fulci-

* Tho. 4.

Sent. d. 4.

p. 3 art. 1

q. 3. cor.

¶ arg. 2

¶ in 3.

p. q. 6 8.

ar. 12.

270 QVÆST. XXXII. ART. III.

suscipientis, & personale meritum conferentium, & generale totius Ecclesiæ: quod patet ex hoc quod per modum depreciationis, forma huius sacramenti conferatur*. Et ideò illis qui non possunt recognoscere, & cum deuotione suscipere hoc sacramentum, dan non debet; & præcipue furiosis & amentibus, qui possent irreuerentiam sacramento per aliquam inimicitiam facere, nisi haberent lucida interualla, in quibus sacramentum recognoscerent; & sic eis contenti in statu illo posset.

Ad primum ergo dicendum, quod quamvis in periculo mortis tales quandoque sint, tamen remedium per deuotionem propriam non potest eis applicari. Et ideò non debet eis conferri.

Alias, principia libet.
Ad secundum dicendum, quod baptismus non requirit motum liberi arbitrij: quia datur contra originale* peccatum, quod non curatur in nobis ex nostra liberi arbitrio: sed in hoc sacramento requiritur motus liberi arbitrij: & ideò non est simile. Et præterea baptismus est sacramentum necessitatis, non autem extrema vñctio.

ARTIC. IV.

Vñctum hoc sacramentum debeat dari pueris?
Ad quartum sic proceditur. Videretur, quod hoc sacramentum debeat dari pueris. Quia eisdem infirmitatibus quandoque laborant pueri & adulati. Sed eidem morbo debet adhiberi idem remedium. Ergo sicut adultis, ita & pueris debet hoc sacramentum dari.

¶ 2 Præterea, Hoc sacramentum datur ad purgandum reliquias peccati (vt supra dictum † est) tam originalis quam actualis. Sed in pueris sunt reliquiae originalis peccati. Ergo eis debet hoc sacramentum dari.

SED contra est, quod nulli debet dari hoc sacramentum, cui non competit forma sacramenti. Sed forma huius sacramenti non competit pueris, qui non peccauerunt per visum & auditum, ut in forma ex-

*ut dictū
est, q 29.
ar. 8.*